

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sermo sancti Augustini episcopi de diuinatione daemonum - Cod. Aug. perg. 249

Augustinus, Aurelius

[Reichenau ?], [10./11 Jh.]

Augustinus: retractatio libri de utilitate credendi

[urn:nbn:de:bsz:31-44439](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-44439)

**RETRACTIO LIBRI BEATI AV
GUSTINI DE UTILITATE CREDENDI**

IAM UERO APUD IPPONEM
regium prb scripsi librū de utilita
te credendi ad amicū meū quem de
ceptū amant cheis. adhuc eo errore
noueram detineri. et irritare catho
licae fidei disciplinam. quod iuberetur
homines credere. non aū quod
esset uerum. certissime ratione do
cerentur. In hoc libro dixi. In quib.
tamen dixi legis praeceptis atq. man
datis. quibus nunc xpianos uti fas
non ē. quale ut sabbatū ē ut circūci
sio. ut sacrificia. & siquid huiusmodi
ē. tanta mysteria continentur. ut om
nis pius intellegat. nihil ee pnciosius
qua quicquid ibi ē accipi ad litteram.
Idē ad uerbū. Nihil aū salubrius quā
spū reuelari. Inde ē. littera occidit.

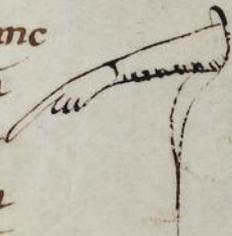
ir: iusticia autē
tamen hie
contradictiones
ut dñs respon

sp̄s. aū unificat. Sed aliter exposui
uerba ista apti pauli. & quantū mihi
uidetur. ut potius ipsis reb. appareat.
multo conuenientius meo libro qui
in scribitur de sp̄u & littera. quamuis
non sit & sensus iste respuendus. Item
dicit. Duae sunt enim p̄sonae in religio
ne laudabiles. una eorum qui iam in
uenerunt. quos etiam beatissimos iudi
carinecesse ē. Alia eorū qui studio
sissime & rectissime inquir. Primum
ergo sunt iam ipsa possessione. Alteri
in uia. quā tam rectissime perueniunt.
in his uerbis meis. sicut illi qui iam in uene
runt. quos ipsa possessione iam ēē dicit
mus. sic accipiantur. beatissimi. ut nō in
hac uita. sed in ea quā speramus. & ad
quam p̄fidei uia tendimus. sint. nō habet
iste sensus errorem. Ipsi enī iudicandi
sunt quod querendū ē inuenisse. quoniam

in fine
de uia
Sicut in h
te. id uer
qua in
ueniri p
fide er
quicqu
Nex er
p̄spici
ex parte
tur pla
Illum en
aū faci
sicut
nerum
dimo
duc
cred
Sed qu

19
ibi sunt quo nos querendo & credendo.
I de uia fidei tenendo cupimus puenire.
Siaū in hac uita putantur ee isti ut fuis
se. id uerum ee n̄ mihi uidetur. Non
quia in hac uita nihil ueri omnino in
ueniri potest. qđ mente cernatur. non
fide creditur. Sed quia tantum est
quicquid ē. ut non faciat beatissimos.
Neq; enī quod ait apłs. Videmus nunc
p speculū in enigmate. & nunc scio
ex parte. non cernitur mente. Cerni
tur plura. sed beatissimos n̄ dū facit.
I llud enim beatissimos facit qđ ait. Tunc
aū facie ad faciem. & tunc cognosca
sicut & cognitus sum. Qui hoc inue
nerunt. ipsi dicendi sunt in beattū
dinis possessione consistere. ad quā
duert uia fidei quā tenemus. & quo
credendo cupimus p̄t uenire.
Sed quinam sint illi beatissimi.

qui iam sunt in ea possessione quo dicit
haec uia. magna questio ē; & angeli qui
dem scī quod ibi sint. nulla questio ē.

Sed de scīs hominib. iam defunctis. utrū
ipsi saltem dicendi sint iam in illa possessio
ne consistere. merito quaeritur. lam
enim corpore quidem corruptibili
quo anima aggrauatur. exiit sunt.
sed adhuc expectant etiam ipsi re
demptionem corporis sui. et carere
requiescit in spe. non dū in futura cor
ruptione clarescit. Sed utrum ad con
templanda cordis oculis ueritatem.
sicut dictū ē facie ad facie. nihil ex hoc
minus habeant. non hic locus ē dispu
tando requirere. Item quod dicit. Nam
scire magna & honesta ut etiam diu
na. beatissimum ē. ad eandē beatitudi
nem referre debemus. In hac enim
uita quantum cumq. id sciatur. non dū

Ab beatissimū. qm incomparabiliter longe
 ē amplius. quod inde nascitur. Et quod
 dixi multum inter ee. utrum aliquid
 mentis certa ratione teneatur. qd sci
 re dicimus. an fame ut litteris creden
 dum posteris ualiter commendetur.

Et paulo post. Quod scimus igitur. debe
 mus rationi. quod credimus auctorita
 ti. non sic accipiendum ē. ut in sermo
 ne uisitatione uereamur nos dicere
 scire. quod idoneis testibus credimus.
 Propriae quippe cum loquimur. id solum
 scire dicimus quod mentis ratione firmu
 comprehendimus. Cum uero loquimur
 uerbis consuetudini aptioribus. sicut
 loquitur etiam diuina scriptura. Non
 dubitamus dicere scire nos. & qd pcepim
 nri corporis sensib. & qd fide dignis ere
 didimus testib. dū tam inter haec & illud
 quid distet intellegamus. Item qd dixi.

lu

Nemini dubium est omnes homines aut
stultos esse aut sapientes: potest uideri
esse contrarium illi. quod legitur in libro
tertio delibero arbitrio. quasi uero natu-
ra humana praeter stultitiam & sapientiam
nullam mediam recipiat affectionem.
Sed illud ibi dictum est. ubi de primo ho-
mine querebatur. utrum sapiens fuerit
factus. an stultus. an neutrum. Quam nul-
lo modo stultum dicere poteramus:
qui sine uitio factus est. Cum sit stultitia
magnum uitium. & sapientem quomodo
diceremus qui potuit seduci. non satis
apparebat. Ideoque ad compendium dicere
uolui. quasi uero humana natura. praeter
stultitiam & sapientiam. nullam mediam
recipiat affectionem. Intuebar quippe
etiam paruulos. quos licet confiteamur
trahere originale peccatum. tamen nec
sapientes nec stultos possumus propriae

dicere.
seu boni
tes aut
uolens
tur qu
homine
omni ho
in hac
festa
& par
possi
comme
cum ho
Cur me
Atque
nisi m
non e
non
mod
istam

dicere. nondum utentes libero arbitrio.
 seu bene seu male. Nunc autem aut sapien-
 tes aut stultos esse homines dixi. eos
 uolens intellegi. qui iam ratione utun-
 tur qua discernuntur a pecoribus. ut
 homines sint. sic dicimus beatos esse
 omnes homines uelle. Numquid enim
 in hac sententia tam uera atque mani-
 festa. metuumus. ne intellegatur.
 & paruuli qui hoc adhuc uelle non
 possunt. Alio loco cum miracula
 commemorassem. que dominus ille fecit.
 cum hic esset in carne. adiunxi dicens.
 Cur inquit ista modo non fiunt.
 Atque respondi. quia non mouerent
 nisi mira essent. Si autem solita essent. mira
 non essent. Hoc autem dixi. quia non tanta
 non omni modo. non quia nulla sunt etiam
 modo. In fine autem libri. Sed quoniam sermo
 istenr. inquam multo processit longius.

quā putabam. hic finem libro faciamus.
In quo memneris uolo. nondum me ma-
nicheos coepisse refellere. & illas nugas
nondum huiusmodi. Neq. de ipsa catho-
lica magnum aliquid aperuisse. sed
uoluisse tantum modo eruere tibi
si possem falsam opinionem de ue-
ris xpianis. malitiosae aut imperi-
te nobis insinuatam. & erigere ad
magna quaedam & diuina discenda.
Quare hoc uolumen ita sese habeat.
Placatiore aū animo tuo facto. ero for-
tassis. in caeteris promptior. Haec non
ita dya. quasi nihil aduersus maniche-
os adhuc scripsissem. ut nihil de doctri-
na catholica mandassem litteris.
cum tot superius edita uolumina
de utraq. re non metacuisse testantur.
Sed in hoc libro ad illud scripto. nondum
manicheos refellere coeperam

Et illas nugas non dum manicheos
 inuaseram neq. de ipsa d. catholica
 magnum aliquid aperueram qm speraba
 in hoc initio ficto. ad eum ipsu me scrip
 turu fuisse. quae hic non du scripse
 ram.

INCIP LIBER SCL AVGVSTI HIERIAV
 HONORATV DE VTLITATE CREDEHDI.

Simili honorate unum atq. idem uide
 retur ee hereticus. & credens hereticis
 homo tam lingua quam ftulo. in hac causa
 conquesendum mihi ee arbitraret. Nunc
 uero cu int duo plurimu int sit. quando qui
 dem hereticuse ut mea fert oppimo. quali
 cuius temporalis commodi. & maxime glo
 riae principatusq. sui gratia. falsas ac nouas
 oppiones ut gignit ut sequitur. Ille au
 qui eius modi hominib. credit. homo e.

In libro facimus
 nondum me ma
 re. & illas nugas
 q. de ipsa catho
 aperuisse sed
 do enire ubi
 unionem deue
 ae aut imperi
 & erigere ad
 una discende
 habeat.
 factio. erofor
 Haec non
 rios maniche
 nihil ad doctri
 em litteris.
 uolumna
 esse testantur.
 scripto. nondum
 caperem